

— Památné stromy Dub letní

Dub letní (Quercus robur) foto č. 1, č. 2
Dub letní - „křemelák“, je domácí dlouhověká dřevina, dřevo má pevné, pružné a těžké. Kořenový systém je hluboký, s řádně vyvinutým křovím kořenem, vedlejší kořeny jsou dlouhé, bohatě chapadlovitě větvené s poměrně bohatým vlášením. Výraty netrpí, ani sněhovými polomy, používá se mj. ke zpeřování hrází. Řez se obvykle zaměřuje jen na odstraňování odumřelých nebo poškozených větví. Schopnost obrůstání je poměrně dobrá.

Dub letní dorůstá výšky až 45 metrů. Roste v téměř jakémkoli typu půdy včetně písčité, daří se mu i na vlhkých hlinitých půdách. Hluboké kořeny mohou tvořit spojení se spodní vodou, proto bývá častěji zasažen bleskem než jiné stromy. Je mimořádně odolný proti větru. Křemelák roste velmi pomalu, zralého věku dosahuje až ve 100 letech, zato je ale dlouhověký, může se dožít i 1 500 let. Lépe snáší střídání podnebí než dub zimní.

Vyskytuje se téměř v celé Evropě s výjimkou nejjižnějších a nejsevernějších oblastí. Původní v Evropě, na Kavkaze, zasahuje do Malé Asie a do severní Afriky. Na severu Evropy dosahuje až k 63° s.š., východní hranice areálu probíhá od Petrohradu k Orenburku na řece Uralu. Na jihu ho nalezneme v Řecku, na Sicílii, ve Španělsku (Sierra Morena). Největší porosty vytváří v bažinných nížinách, hlavně

v údolí Drávy a Sávy. U nás je rozšířen od nížin do podhůří v původních doubravách i smíšených lesích, běžně se pěstuje především na kyselejších písčitých půdách.

Dub je lesnická dřevina, oblíbená i v sadovnictví, nejen pro schopnost snášet exhalace, ale hlavně pro dlouhověkost a krásný tvar i v pozdějším věku. Duby vyniknou jako solitéry, menší skupiny, použitelné jsou i do porostů, neboť řídčí koruny propouštějí světlo a umožňují růst vegetace pod nimi. Zejména v jižních Čechách se používal na hrázcích rybníků. Výborná dřevina do města v nižších a středních polohách.

Borka (Cortex quercus) obsahuje značné množství tříslovin (12–20 %) – katechiny a elagotaniiny. Dále obsahuje také flavonoidy a purpurogalin, tj. červené dubové kůry. Využívají se i hálky – duběnky (Gal-la) – které obsahují také třísloviny (galotaniiny a kyselinu galovou). V lidovém léčitelství se drogy používají k výrobě obkladů, koupelí nebo tinktur.

Duby byly pro svou dlouhověkost a mnohostranný užitek uctívány již od nepaměti. Byly zasvěcovány nejvlivnějším bohům – Řekové je zasvětili hromovládnému Diovi, staří Slované bohu hromu a blesku Perunovi, Germáni pak jeho kolegové Thorovi, keltští druidové v dubových hájích obětovali, apod.

1

2

1

2

Na Výspě

Korandova

Klánova

V Zátíší

V Lučinách

Na Dlouhé mezi

V Mokřínách

V lučinách

Československého exilu

U Šumavěnky

MHD BUS
Na Lysinách

MHD BUS
Klánova